

СМИРНОВ ОЛЕКСАНДР, здобувач вищої освіти

Науковий керівник – **БУРКОВСЬКА АННА**, доктор філософії (економіка), доцент кафедри менеджменту та маркетингу,

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Процеси зайнятості населення є одними з основних факторів, що визначають соціально-економічний розвиток будь-якої країни. Вони впливають на рівень добробуту громадян, стабільність економіки та соціальну згуртованість. Для України, яка переживає період глобальної нестабільності, управління цими процесами стало особливо актуальним. В умовах геополітичних і економічних викликів, таких як війна, економічні кризи та пандемії, ефективне регулювання ринку праці є важливою складовою для забезпечення соціальної стабільності та розвитку [1].

Одним із головних викликів для України в умовах глобальної нестабільності є значний відтік робочої сили за кордон. Зокрема, трудова міграція українців стала важливим фактором на ринку праці як для України, так і для країн Європи. Цей процес несе як позитивні, так і негативні наслідки. З одного боку, українські трудові мігранти можуть надсилати гроші назад на батьківщину, що підтримує економіку на рівні домогосподарств і певних регіонів [2]. З іншого боку, відтік кваліфікованих кадрів призводить до дефіциту робочої сили в ключових секторах економіки, таких як сільське господарство, будівництво, виробництво та інші.

Глобальна нестабільність також підвищує рівень безробіття через економічні труднощі та зниження попиту на працівників у багатьох галузях. Зокрема, світові економічні кризи, спричинені спадом світової економіки або пандеміями, часто ведуть до скорочення робочих місць, зменшення інвестицій та зниження виробничої активності [3]. Для України, що вже переживає внутрішні проблеми, такі як конфлікти на сході країни та внутрішня економічна криза, ці фактори створюють серйозну загрозу для стабільності на ринку праці.

У цих умовах управління процесами зайнятості вимагає розробки гнучких стратегій, що зможуть адаптуватися до швидко змінюваного середовища. Важливою частиною цих стратегій є створення стимулів для розвитку внутрішнього підприємництва та підтримки малого і середнього бізнесу. Це дозволяє створювати нові робочі місця в умовах економічної нестабільності та підтримувати рівень зайнятості навіть у кризові періоди [4]. Заохочення інвестицій в інноваційні та технологічно передові галузі також є важливим кроком для підвищення конкурентоспроможності української економіки на світовому ринку праці.

Окрім цього, урахування впливу глобалізації на ринок праці потребує розвитку програм підвищення кваліфікації та перепідготовки робочої сили. В умовах стрімкого розвитку технологій багато професій стають застарілими, а

нові галузі потребують фахівців з новими компетенціями. Задача держави - забезпечити доступ громадян до освіти та професійної підготовки, що відповідає вимогам сучасного ринку праці [5]. Це може стати ключовим фактором у подоланні безробіття та зниженні ризику втрати робочих місць через автоматизацію або зміни у глобальній економіці.

Важливу роль у регулюванні процесів зайнятості відіграють і соціальні програми, спрямовані на підтримку найбільш вразливих категорій населення, таких як молодь, люди старшого віку, внутрішньо переміщені особи та інші. Розвиток таких програм допомагає зберегти соціальну стабільність і зменшує ризики соціальної напруженості в суспільстві [1]. У цих умовах важливою є підтримка безробітних через соціальні виплати, а також розвиток програм для створення нових робочих місць і сприяння підприємницьким ініціативам серед населення. Не менш важливою є й адаптація національного законодавства до нових економічних реалій. Україна має впроваджувати ефективну політику, яка регулюватиме відносини на ринку праці, підтримуватиме працівників і роботодавців в умовах криз, а також стимулюватиме розвиток нових галузей і технологій [2].

Отже, управління процесами зайнятості в Україні в умовах глобальної нестабільності вимагає стратегічного підходу, який поєднує інновації, соціальні ініціативи, освіту та адаптацію законодавства до сучасних викликів. Створення гнучкої системи зайнятості, яка здатна швидко реагувати на зміни на ринку праці та забезпечити стабільність для громадян, є ключовим елементом економічної та соціальної стійкості країни.

Список використаних джерел:

1. Грідін О.В. Формування вітчизняної системи управління персоналом у сучасній парадигмі розвитку національної економіки. Електронний науково-практичний журнал «Інфраструктура ринку». 2022. Вип. 63. С. 117–123.
2. Машика Ю.В. Проблеми та рівень безробіття в Україні та країнах Європейського Союзу. Науковий вісник НЛТУ України. 2013. Вип. 23.16. С. 260–264.
3. Бурковська А.І., Гончаренко М.О., Різун В.Р. Управління кадровою політикою сільськогосподарських підприємств в контексті мотивації праці. *Modern Economics*. 2023. № 41(2023). С. 19-23. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V41\(2023\)-03](https://doi.org/10.31521/modecon.V41(2023)-03)
4. Poltorak A., Burkovska A., Khrystenko O, Sukhorukova A. Dovgal I. Monitoring of relationships between indicators of food security of the states. *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science*. 2023. 1269(1), 012001. DOI:10.1088/1755-1315/1269/1/012001
5. Бурковська А., Романчик М. Забезпечення конкурентоспроможності підприємств через стратегічне управління людськими ресурсами. *Agricultural and Resource Economics: International Scientific E-Journal*. 2016. №2(4), С. 43-51. DOI: <https://doi.org/10.51599/are.2016.02.04.04>

